

Schaeffer noemt deze soort niet. Volgens Romagnesi is hij vroeger met fragilis verward.

Toch zijn er duidelijke verschillen:

1. geen gezaagde lamellen.
2. geel steeleinde bij ouder worden.
3. de aparte standplaats.
4. plaatjes iets geler, hoed roder onder opperhuid, geur veel sterker. Soms de licht-rose rand.
5. de sporen zijn anders.

Ik zou het appreciëren, als iemand, die de soort het volgend seizoen zou vinden, deze aan mij zou willen zenden, zodat ik ook andere standplaatsen leer kennen.

M. Dijkstal.

FUNGI VAN HET LANDGOED „DE WIELEWAAL” TE EINDHOVEN

De omgeving van Eindhoven bezat van oudsher een grote rijkdom aan bijzondere plantesoorten. Toen hier een twintigtal jaren geleden de paddestoelen wat meer in de belangstelling kwamen, bleek dat er ook op mycologisch gebied veel te vinden was. In de afgelopen twintig jaar is hiervan enorm veel verloren gegaan en ook in de naaste toekomst dreigt er nog veel te verdwijnen.

Er resten ons nog enkele gebieden, die in betrekkelijke veiligheid en rust hun waardevolle flora behouden hebben. Eén daarvan is het landgoed "De Wielewaal" van Ir. F.J. Philips. Dit landgoed - privéterrein en slechts toegankelijk met speciale toestemming - is gelegen aan de Oirschotsedijk aan de Noordwestrand van Eindhoven. Het is grotendeels bebost met zeer gevarieerd, hoogopgaand loof- en naalddhout, terwijl we er ook stukjes heide en min of meer uitgestrekte gazons aantreffen. Vele paden doorkruisen het terrein. De bodem is ook gevarieerd, over het geheel nogal lemig zand en vrij vochtig tot droog.

In het bos, waar struik- en kruidlaag betrekkelijk weinig ontwikkeld zijn, komen honingzwammen in werkelijk enorme aantallen voor. We vinden er een twintigtal russula-soorten, o.a. Russula lutea, R. laurocerasi var. fragrans, R. parazurea en R. velenovskyi. Agaricus silvaticus, Amanita spissa, Cortinarius mucifluus s.s. Ricken, Pluteus minutissimus, Gomphidius glutinosus, Helvella crispa, Sparassis crispa, Cordyceps ophioglossoides en Pseudohydnum gelatinosum (ieder jaar op dezelfde stronk) kunnen we ook aantreffen.

Hoe aardig het bos ook mag zijn, het meest interessant zijn voor ons de gazons, waar in de herfst steeds grote aantallen paddestoelen te vinden zijn. Een klein gazon, gelegen bij het zomerhuis, heeft het karakter van een Hygrophorus-wei. Hygrophorus nigrescens komt er in groot aantal voor. De samenstelling van dit gazon is nogal merkwaardig. Van gras is niet veel te bespeuren, zeker 50% bestaat uit mossen: zeer veel Rhytidiadelphus squarrosus en Mnium affine en Blasia pusilla. Van hogere planten opvallend veel Veronica filiformis, verder V. chamaedrys, Ranunculus repens en Prunella vulgaris. Er komen veel konijnen en reeën grazen en die zorgen ook voor een zekere bemesting. Hier vonden we in september 1968 honderden exemplaren van een oranjegele Clavulinopsis, meest smal-knotsvormig, ongeveer 7 cm. hoog, die zowel verspreid als in bundels aan de voet verbonden groeiden. Het bleek Clavulinopsis pulchra te zijn. De sporen glad met een opvallend grote apiculus en een grote oliedrupel. Deze vondst was voor ons aanleiding om de wei regelmatig te bezoeken.

We verzamelden toen nog Clavaria acuta, met een smalle witte clavula, de sporen glad met korrelige inhoud, 7-8 µ en bijna rond. Deze was er gedurende enkele weken, maar lang niet zo massaal als C. pulchra. Ook vonden we aardtongen. Eerst verscheen een soort die we voorlopig nog houden voor Geoglossum barlae. De steel heeft bovenaan fijne donkere wratjes, die gerangschikt zijn in dwarse richels. De paraphysen zijn naar boven toe verbreed en sterk gekromd. Een paar weken later vonden we vele exemplaren van Geoglossum glutinosum. Andere fungi die op de wei voorkwamen waren o.a. Gerronema setipes, G. fibula, Rhodophyllus icterinus, Clitocybe clavipes, C. rivulosa, C. suaveolens, Mycena avenacea en Inocybe fastigiata. Een aantal soorten, meest behorende tot de geslachten Galerina en Rhodophyllus konden we nog niet determineren.

In het Pinetum, dat ongeveer 60 jaar geleden werd aangelegd, bevinden zich uitgestrekte gazons. Deze liggen tussen de groepen veelal exotische coniferen, die al een behoorlijke hoogte en omvang bereikt hebben. In deze gazons komt ook weer veel Rhytidiadelphus squarrosus voor, toch is er een duidelijk verschil met de eerder genoemde Hygrophorus-wei. Er groeit meer gras en verder veel Veronica filiformis met daartussen Galium cf. palustre, Ranunculus repens en Trifolium repens. Ook hier grazen konijnen en reeën. We vonden geen Hygrophori en aardtongen, maar wel veel andere soorten, meest in grote aantallen. Om er enige te noemen: Agaricus semota, Clitocybe candicans, C. ericetorum, C. dealbata, Cystoderma amianthinum (heel grote exemplaren), Galerina mycenopsis, Macrocyttidia cucumis, Melanoleuca strictipes (met witte hoed en in het veld sterke nitreuze geur, die enkele uren later nauwelijks meer waarneembaar was), Pluteus semibulbosus, Strobilurus esculentus (Pseudohiatula esculenta), Stropharia aeruginosa, S. inuncta en Lepista nuda. Ook hier een aantal soorten, waaronder weer vooral Galerina's en Rhodophylli, waar we nog niet uit zijn.

De gazons rondom het woonhuis, die in de herfst vaak bezaaid zijn met paddestoelen, maar waar we uiteraard niet zo dikwijls komen, leverden o.a. op Clavaria acuta, Agrocybe erebia en Hebeloma sacchariolens (opvallend grote exemplaren).

Hiermee heb ik een kort overzicht willen geven van wat we de laatste jaren op "De Wielenwaal" gevonden hebben. De determinaties zijn afkomstig van de leden van de Paddestoelenwerkgroep der K.N.N.V. afd. Eindhoven en van de belangrijkste vondsten bevindt zich materiaal in onze herbaria.

Het is te hopen dat dit rijke gebied, zo vlak tegen het geweldig snel uitbreidende Eindhoven gelegen, nog vele jaren gespaard zal blijven.

M. van Wieringen-Groot.

NOORDELIJKE VONDSTEN IN 1968, SPECIAAL LEPIOTA RHACODES VAR. HORTENSIS PILAT

Om te beginnen, de Harense hortus "de Wolf" leverde enkele bijzonderheden op. Clavaria clavata (Vel.) Kühn., in 1938 ook reeds gevonden door Swanenburg de Veije, werd langs natte heide, opnieuw ontdekt. Conocybe vestita (Fr.) Kühn. stond langs de natte "orchideeënweide". Een prachtige, forse Omphalia, Omphalia postii (Fr.) Sing. (determinatie Bas) stond langs de hei tussen Marchantia.

De nieuwe kas leverde aardige dingen op; op instigatie van Daams (1967) (Coolia 13(5): 97), heb ik daaraan eens extra mijn aandacht gewijd. Er stonden prachtige Lepiota soorten, in de tropische kas bij honderden Lepiota brebissonii Godey (die overigens ook geregeld in het pinetum werd aangetroffen. In de subtropische kas kwam in groot aantal, evenals in 1969, weer voor Lepiota lutea (Sow. ex Fr.) Godfr., hoed tot 5 cm. diameter. De kleinere lichtgele Lepiota gueguenii Sacc. (synoniem denudata) en Lepiota